

ham nægtet. Det er min fuldste Overbeviisning, at dette vil Rigsdagen aldrig gjøre, og derfor troer jeg, at det ogsaa i denne Henseende er meget nyttigt og vigtigt, at vi faae Loven ud. Dog, uanset dette, vil jeg spørge de Herrer, om De ville finde det rigtigt, at en Lov, som angaaer et Beløb af imellem 3 og 4 Millioner, hvorpaa man har anvendt saa megen Tid og Fleid, som er gaaet gennem 4 Behandlinger i begge Thing, som har været i et Forligsubvalg, og som er indstillet fra et overveiende Fleertal af dette Udvalgs Medlemmer, skulde gaae istykker paa det sidste Trin paa Grund af 100 Rd. mere eller mindre til Obersterne. Jeg troer ikke, at Thinget vil finde dette rigtigt og stemmende med en god Forretningsorden, og jeg skal derfor varmt anbefale det at stemme med Fleertallet.

H. Jensen: Den ærede Ordfører har i høi Grad misforstaaet mig, naar han har opfattet mine tidligere Udtalelser, som om jeg skulde have nægtet, at der igjennem Udvalgets Fleertals Forslag var skiftet paa en taalelig Maade mellem de forskjellige Meninger, som have fundet deres Udtryk i Folkethingets og Landstingets Beslutninger. Noget Saadant har jeg ikke nægtet; jeg har aldeles ikke omtalt det, men hvis jeg havde gjort dette, vilde jeg tvertimod meget villig have indbrømmet, at der er viist en Imødekommen fra Landstingets Side. Den ærede Ordfører vil ogsaa, hvis han huffer Forhandlingerne i Udvalget, erindre, at jeg der var fuldkommen villig til at gjøre nogen Indbrømmelse fra, hvad der var vedtaget i Folkethinget, netop for at imødekomme Landstingets Medlemmer, men man kunde ikke gaae saa vidt, som jeg ønskede, man skulde gaae, og det var Grunden til, at jeg maatte blive staaende paa det Standpunkt, jeg nu har indtaget. Den ærede Ordfører har ligeledes misforstaaet mig, naar han mener ofte at have hørt, at jeg skulde have tilraadet Folkethinget at oversee, at Landstinget har en ligeberettiget Indflydelse paa disse Sager. Noget Saadant har jeg ikke tilraadet, men derimod forekommer det mig, at den ærede Ordfører ofte har tilraadet Folkethinget at see

Sagerne. Jeg mener, at hvis der skal være noget virkeligt Hold i den Samvirken, vi maae ønske mellem Rigsdagens to Afdelinger, kan det kun see derved, at hvert Thing især saavidt muligt følger den Anskuelse, det anseer for den rette, og ved nærmere Prøvelse, forsaavidt Anskuelserne ikke mødes i noget endeligt Udbytte, søger at nærme sig det andet Thing saavidt muligt. Jeg gjentager, at jeg har viist i Udvalget, at jeg har villet gjøre dette, og naar jeg ikke har kunnet gaae videre, ligger det i Omstændigheder, som jeg tidt nok har udviklet her i Salen. Naar den ærede Ordfører mener, at der vil opnaaes Sikkerhed og Simpelt i de Meniges Lønninger, naar Lønningsloven vedtages, skal jeg gjerne indbrømme dette, men denne Sikkerhed og Simpelt er dog af saa særdeles ringe Betydning, at jeg ikke overfor den vil være med at slaae en Lønning fast, som jeg anseer for utilstrækkelig, da det efter min Overbeviisning, forsaavidt Lønningsloven nu maatte blive forkastet, vil vise sig, at det ikke vil kunne være vanskeligt i en senere Samling at faae Landstinget til at gaae det ringe Skridt videre, som det nu har saa stor Betænkelighed ved at gjøre. — Med Hensyn til den ærede Ordførers Bemærkninger angaaende Obersternes Lønning, skal jeg gjentagende erindre om, at Sagen dog dreier sig om noget Mere end 100 Rd., som den ærede Ordfører sagde, men jeg skal ikke nærmere komme ind paa dette Punkt, da jeg tidligere har berørt det. — Det var den ærede Ordfører dunkelt, hvorledes jeg kunde troe, at den høitærede Krigsminister kunde være tilbøielig til at modtage Loven, selv om vi vedtog Noget, han nu sætter sig imod. Jeg skal erindre om, at jeg før udtalte, hvorfor jeg antog, at den høitærede Minister vilde være villig dertil, idet jeg htrede, at min Grund var den, at Ministeren ved tidligere Behandlinger bestemt har modsat sig enhverformhelt Forøgelse i Lønningen, medens det har været mig en Glæde at see, at han idag har kunnet gaae ind paa den Forøgelse, Fleertallet foreslaaer, foranlediget ved, at et saa stort Fleertal har indstillet en saadan Forhøielse. Jeg tilføiede, at det var min Overbeviisning, at forsaavidt begge Rigsdagens Afdelinger maatte vedtage den af Mindretallet foreslaaede Forøgelse af de